

Denne Plan gik ud paa at indsamle Oplysninger om Kvindesløjf og Kvindearbejder i hele Landet. Senatet bevilgede hertil 1000 f. Mark, og Arbejdet begyndte. Mangfoldige finske Kvinder ofrede Tid og Kræfter herpaa. Resultatet er bleven i høj Grad tilfredsstillende, idet der indløb Oplysninger fra 400 Kommuner. Udstillingen blev dog ikke til noget, da Staten nægtede Tilskud til samme. Men i Steden for kom saa *Kalenderen*, der indeholder saa fyldige og saa interessante Oplysninger om Kvindearbejde i Finland, og er et levende Bevis paa denne Nations ihærdige Anstrængelser for selv at leve og for at hjælpe andre; thi den kan ogsaa hjælpe andre Nationer derved, at vi lærer af dem, at fremfor alt kræves Sammenholdet, hvor det gælder alvorlige Interesser. *Kalenderen* findes i „Kvindelig Læseforening“.

Sofie Horten.

Finske Kvinder paa forskellige Arbejdsomraader, udgivet af *Finsk Kvindeforening*.

Der skrives i Fortalen til denne Bog, at en Følelse af Højagtelse og Taknemmelighed ofte har manet det finske Folk til i Ord og Billeder at bevare Mindet om de Mænd, der paa forskellige Omraader har bevirket Kulturens Fremme i Finland. Om Kvinder har ingen skrevet. Og dog maa det erkendes, at ikke saa faa Kvinder har i Finland paa Fosterlandets Alter nedlagt et Arbejde, der er værd at lægge Mærke til og at indesluttet i en yngre Generations taknemmelige Ihukommelse.

Og derfor har Finsk Kvindeforening bestemt sig til at udgive en Samling Portrætter og Biografier af finske Kvinder, som for den Tid, der med Grund kan benævnes Associationernes Tid, har virket paa forskellige Arbejdsomraader, saa som Kunsten, Literaturen, Skolen og Sygeplejen.

Hermed være dog ikke sagt, at alle er døde og borte, som her beskrives, tvertimod, her ses Billeder og læses Biografier af endnu levende Kvinder, der staar omgivne som af en Glorie af hele Finlands Ærefrygt og Agtelse. Vi ser saaledes Forstanderinden for den finske „Fruentimmerskolen“, den elskelige *Elisabeth Blomqvist*, og Frøken *Emilie Berghaus*, en af de mest energiske Kvinder, jeg har kendt, og en af de mest opofrende, thi hun giver ikke alene sin Formue for at sprede Kundskaben i sit Land, men hun giver ogsaa sig selv, lever ikke for andet. Og her er mange som disse. I en Anmeldelse, der kun maa optage en indskrænket Plads, kan man jo ikke komme nærmere ind paa hver enkelt Levned, men det maa paa det varmeste anbefales enhver, der har mindste Interesse for Finland og for det store Kulturarbejde, der gaar for sig, at læse denne Bog. Man lærer heri Runebergs, den store Digters begavede Hustru at kende og mangen anden Kvinde, man før maaske kun har kendt af Navn og næppe det; men hvis Livshistorie er saa interessant som